

¡CU-CUT!

Barcelona

Escudellers, 54

EL RAVE PER LAS FULLAS

- ¿Quién es usted?
- Soch la bogadera.
- Hable usted que yo la entienda, mujer.
- Dich que soy lavandera.
- ¿La bandera y catalana? ¡Ya está usted marchándose de esta bocacalle más que deprisita!

Estém en plé tragí. La proximitat de las festas de la Mercé ha portat a Barcelona tal rebombori y tal trasbalsament que ni'l día—¡ay!—que no veurán els nostres ulls, en que comensi la suspirada reforma interior.

Com que ja es sapigut que'l qui vol lluir ha de patir y'l que vol rumbejar ha de gastar, industrials, comerciants y botiguers están fets aquets días uns escar-rassos, gastant la plata a mans vessades en la decoració dels frontis dels seus establiments y en el proveiment dels mateixos.

Barcelona no es un poblet en el que'ls vehins quan s'acosta la festa major surten del pas emblanquinant la fatxada y alguna que altra pessa del interior, per lo que'ls barcelonins, si volen quedar bé, han de fer majors sacrificis y ficar, com se diu, l'olla gran dintre la rica.

Per altra banda, tampoch son diners malaguanyats els que ara gastan, per la mateixa rahó que no son malaguanyadas las llevors que's colgan sota terra quan se fa la sembra, perque més tart se convertirán en espigas, com els xinxóns que'ls industrials barcelonins ara exposin, quan arribin a fi de mes, ja'ls trobarán convertits en unsas.

La febre de festas que tothom s'ha encomanat aquest any, s'explica també per un motiu extraordinari, y es que d'ensá de las que van celebrarse ab motiu del centenari de Colón, la nostra capital no havia donat fe de vida en aquet punt, com si hagués desaprés a divertir-se, per quina rahó cal que rescabali la seva bona fama de festosa que tenia tan acreditada, preparant un programa que valguí per tots els que s'haurían pogut verificar durant aquet interregne y que sigui digne de la importancia creixent que va adquirint la Pubilla y de las gracias y hermosuras ab que de llavors ensá ha enriquit las que sempre li han sigut propias.

Pel bon nom del nostre Ajuntament cal senyalar el fet de que no sols se deu a n'ell la organizació de las festas que s'acostan, sinó que hi ha contribuït activament, no escatimant gastos, reproduint aquells bons temps del inolvidable Rius y Taulet al qui, gastantlos per la seva estimada Barcelona, tot diner li era poch.

Fins descomptant las iniciatives del Municipi y la seva acció en lo que particularment fa referencia a las festas, es d'alabarli l'activitat ab que ha portat a cap milloras de carácter més o menos permanent, tals com la urbanisació de la Plassa de Catalunya, que's feya necessaria ara, sobretot, per no donar que dir, y ab rahó, als paguesos que vindrán del Montseny, que per anar a Barcelona a veure'l Plá de la Calma no'ls hauria calgut moures del poble. Per igual motiu s'imposava l'empedrat nou que's fa en alguns carrers céntrichs que estavan en condicions tals que no haurían fet anyorar als forasters els carrers costeruts y plens de trencacolls de las respectives poblacions rurals.

La restauració de las antigas y famosas festas de la Mercé, de merescuda anomenada per tot Catalunya y fins fora de Catalunya, era una empresa que s'imposava y que de cap manera podia eludir un Ajunta-

ment en el que hi té la representació més nuidida el catalanisme, que ab la reivindicació dels seus drets històrichs persegueix el restabliment de las costums que donan color a la personalitat catalana, constituint una potent resclosa contra l'extrangerisme que acabaria per desnaturalisarnos.

Es per aquesta rahó que'l nostre Ajuntament, al proposarse restaurar las festas consagradas en honra de la Patrona dels barcelonins, no sols ha tingut en compte els beneficis materials que las mateixas reportarían al comerç y a la industria de Barcelona, sinó las ventatjas d'ordre social que's desperdrián de la realisació de semblants festas, donchs necessariament la significació de las mateixas havia de respondre a la dels seus iniciadors y al estat d'opinió dominant a Catalunya.

Per aquest motiu es que las festas de la Mercé d'enguany constitueixen una obra eminentment patriòtica, lo que ha reconegut la capital en pes apressantse a contribuir a las mateixas ab un entusiasme molt consolador y digne d'elogi per tots conceptes.

No més cal llegir el programa pera convénces d'aquesta veritat: no més cal traduir el concepte que entranhan las exposicions d'art catalá, els concursos de gegants, coblas y balls populars y altres números acordats de carácter marcadament catalanesch; no més cal considerar els acorts presos per las juntas de barri respecte a la forma d'ornamentació dels carrers y'ls incidents que ab motiu d'aixó s'han produït. Tant es aixís que las festas de la Mercé revestirán la significació que déyam, que no han deixat de tenir enemichs per totas bandes. Els que han vi-t en la celebració de las mateixas una mena de *trágala*, relacionantlas ab cert acort pres per l'Ajuntament en Maig passat, han fet tota la obstrucció possible pera que'l nostre Municipi no's sortís ab la seva; els que—mal que'ls requi—han de veure en aquestas festas una manifestació popular ben catalana y una demostració clara y patent de la solidaritat que regna entre'l poble y'ls campions de la seva causa, rodonament s'han negat a contribuirhi y a prestarhi el seu concurs per cap concepte.

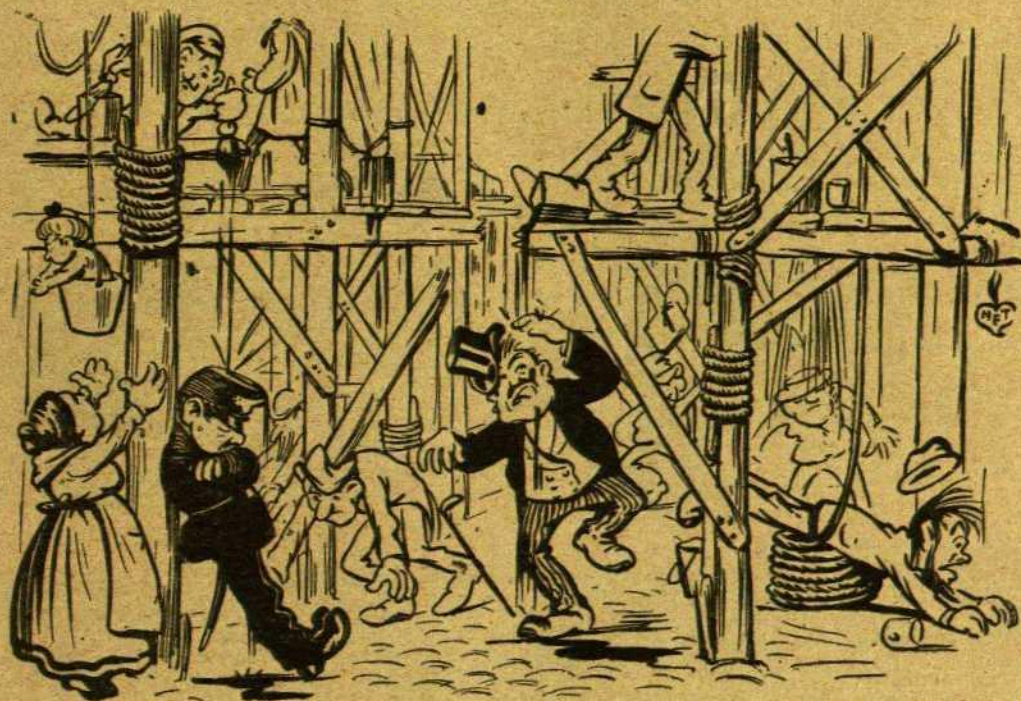
Aixó explica'l retraïment del element oficial y la negativa a suscriures als gastos particulars de cada carrer de la majoria de vehins que no son naturals d'aquí y d'aquells que exerceixen ir dustrias o comerços de serveys estancats per l'Estat o monopolisats per Companyias que'ls han arrendat a n'aquell.

Be se n'han fet de provaturas pera fer fracassar las festas de la Mercé! El despit dels enemichs de Catalunya ha arribat fins al extrém de fer presió a las poblacions de la regió pera que deixessin de pendre part en els concursos populars organissats, alegant el tan infantivol com mal intencionat pretext de la por d'un centralisme barceloní.

Ab tot la seva campanya d'intrigas insidiosas, no ha bastat ni sols pera que poguéem témer que las festas que s'acostan resultin deslluïdas, per quin motiu no falta qui digui que volen jugar la darrera carta, pera determinar el seu fracàs definitiu, relacionant ab aixó las veus de moviment carlí que s'han tornat a fer corre y las de probables conflictes obrers respecte'ls quals se considera que no es estranya la soptada vinguda a Barcelona de cert personatge que te la má trencada en la organizació de revolts.

Peró fins aquí es comprensible, encara que odiós,

PREPARATIUS DE FESTAS

Bastidas, pals, pedras, cordas...
si dura aquest enrenou

el qui arribi al vintiquatre trobo que ja farà prou.

que siguin els obstructors de las llistas de la Mercè els qui sempre s'han distingit per la seva inquina a tot lo català de bona lley; lo que no compremem y'ns dol en l'ànima, es que s'hagin vingut a fer causa ab semblants elements, altres que figuren en una de las branques del catalanisme, els qui, contrariant las corrents d'opinió avuy dominants, per un mal entès romantisme que mal encaixa en una causa de tanta virtualitat positiva com es la catalanista, per viure fora de la realitat continuamente, no sols desaprofitan ara una brillant ocasió pera fer propaganda patriòtica, sino que obertament s'hi oposan ab rahons que no han convensut ni a molts d'ells mateixos.

Que Catalunya's ho perdor il

LEIKIN

Resposta

De *La Publicidad* del día 3:

"¡Pero qué pillines y qué traviesos son los de *La Perdiu!*"

Los redactores de este papel, que lo son á la vez de *El Albañal*, asistieron á la inauguración del tranvía de San Andrés.

Como buenos discípulos de Prat de la Riba, se pu-

sieron á MEDIOS PELOS, y tomaron al Sr. Fabra y Ledesma como objetivo de sus bromas.

Con mucha amabilidad le hicieron retratar en la plataforma del tranvía, para poderle equiparar con un cochero.

Después se retraron con el alcalde, poniéndole en medio, para reproducirlo en el *Albañal* escribiendo esta leyenda debajo: El alcalde entre civiles, ó algo por el estilo.

¿Pero en vez de el alcalde entre dos civiles, no se podría leer también Jesucristo entre Gestas y San Dimas?

¿Eh? ¿Qué les parece á ustedes ese rodeo para no llamarles brutalmente LADRONES?

No tienen ellos tanta finura.

Por lo demás, yo me alegro de que ésos dos muchachos se hayan divertido. Sobre todo uno de ellos que se llama Caco, ó algo parecido, y gasta gafas ahumadas y parece un PELAGATOS.

Ellos creen que con esas gansadas trabajan para la *ideva*.

¡Felices ellos que son tan arrimados á la cola!

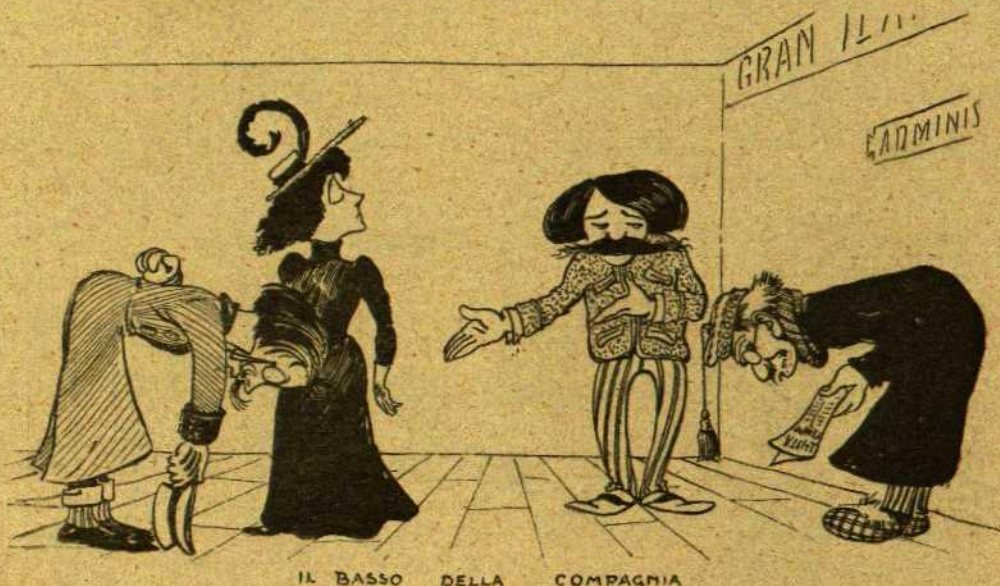
En cuanto al alcalde, que creyó en la fingida amabilidad de esos RINCONETES, ya debiera estar enterado de la innata MALA EDUCACIÓN que les distingue.

En el fondo me alegro de que le hayan tomado el pelo.

A ver si les pone decididamente la proa."

Amich Doys: No ha d'extranyarte
que'm dongui per senyalat
en aquesta *chirigola*

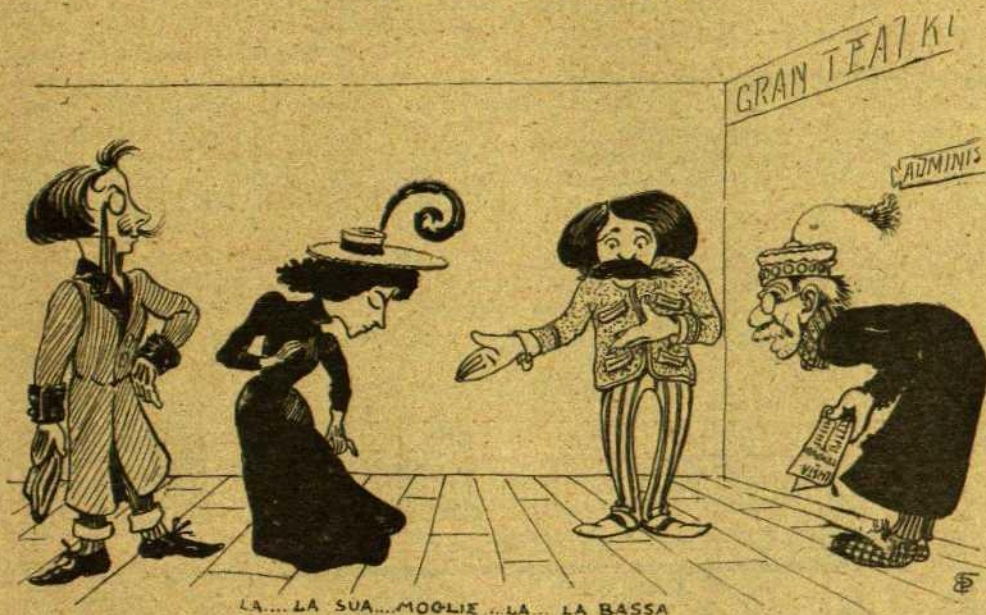
UNA PRESENTACIÓ

que ara acabo de copiar
y per la que't dono gracias
ja que'm serveix de reclám.
Al llegirla vaig dir:—Vaja;
aixó no pot ser mes clar,
ni pot donar lloch a dubtes:
redactor de *El Albañal*,
ab las vidrieras fumadas
y cara de *pelagats*...
no voldria equivocarme,
pro soch l'unich exemplar.
Y com que'm crech *aludido*,
no hi há més, recullo el guant,
prench paper, suco la ploma
y em preparo a contestar.
Ara escolta la resposta,
ilustre *Daniel del mam*:
Els termes ab que t'expressas,
no son els més apropiats
perque't donguin el diploma
de *gueto* ben educat,
y al capdevall et resulta
lo que't te de resultar;
que volent acreditar-te
de *sé* un home molt *moral*...
t'hi estàs afegint una *erre*
que may més te la treuràs.
Diges a qué ve insultarme
a mi, que no't faig cap mal
y estich immortalisante
entre el poble catalá?
Y tot perque et dich que *tombas*.
Una cosa natural,
que la portas de naixensa,
que aquí tothom te la sab,
que t'ha portat tan descrédit,
que tants disgustos t'ha dat
y que t'ha costat més bufas
que cabells jo tinch al cap.
Y per xó m'has de dir lladre?
Per un motiu tan trivial,
m'has d'anar buscant defectes
que'm poden perjudicar?
Tu creus que perque «quell día
varen donarme *champany*
ja vaig perdre el mon de vista?
Nov, tu no sabs lo que't fas.
Estich cert que quan et rentas
se t'enfila l'aigua al cap.

T'has de fer dâ una mirada
per qual·evol manescal.
Pro, ¿per qué no't modifichas?
¿No veus que a la teva edat
y ab el càrrech que exerceixes
aquet vi·i et fa molt mal?
Creume, noy, si no beguessis
y estessis ben *despejat*,
tot lo que't dich t'ho pendrías
com a cosa natural.
Justament las tevas bromas
y el teu modo de parlar,
ni saben lo que es decencia
ni crech que ho sápigam may.
Si no que tu, *Chirigotas*,
estàs mal acostumat.
Com que ningú et contestava,
t'anavas descapdellant
contra tothom que volias,
y quan ja n'estavas fart
podíes dormir la mona
ab tota la impunitat.
Pro, fill, al mon tot s'acaba.
Va aparéixe *El Albañal*,
va comensar d'empaitarte,
et va comensà a pegar
y es lògich que avuy et trobis
ficat al bell mitg del fanch:
en lloch de dormir la mona,
ara te la fem vetillar
y després que t'hi capfichas
encara no dons l'abast.
Si al menos ens fessis riure
quedaríes dispensat.
Pro t'estàs tornant tan agre
que si no't fas ensofrar,
els amichs de *La Perdida*
al ultim t'esquivarán.
Y aixó que a n'aquella casa
tu hi vens a representar
com si diguessim la *viga*,
per dirho més be: el puntal.
De vegadas ja tens solta,
pro els casos son molt contats.
¿Veus? Vas terme molta gracia
quan ens vas di *El Albañal*.
Com que havém de posà en solfa
a n'en Planas y Casals,
a en Comas, en Roca y Roca,

UNA PRESENTACIÓ

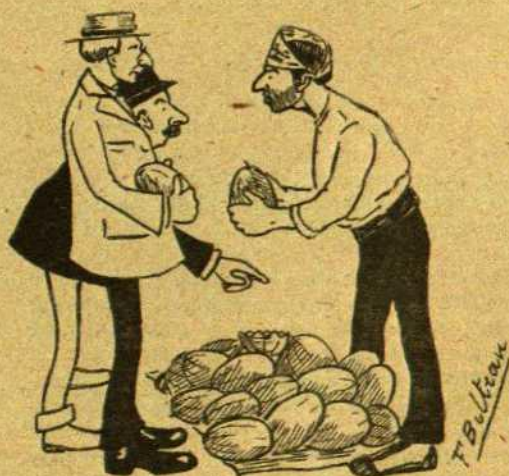

quasi a tots els teus companys,
a en Junoy, en Grañé, en Nuri,
a tu y altres mene-trals,
encara que no volguessim
aixó ha de sè un *Albañal*,
y per xo, ab toia franquesa
vaig trobà el mot encertat.
Pro fillet, ultres vegadas
no puch entendre que ho fa
que tinguis tan poca solta
y siguis tan desgraciat.
Ab mi mateix, per exemple,
has sigut molt carcamal.
Voldria que m'exp'iquessis
perque m'has dit *pelagats*.
Si jo t'arreglés la barba,
y et tallés el crin del cap
tindria el mot molta punta
y fora justificat.
Pro com que aixó no es possible,
ni may he aspirat a tant
no sé per qué has de titllarme
ab dicteri tan extrany.
Si ho dius per la indumentaria
ab que'm vareig presentar
a la festa del tranvía,
ab tota la ingenuitat
he de dirte, *Chirigotas*,
que n'estàs mal enterat,
o que'l qui t'ha dat l'informe
se t'ha volgut ben rifar.
Figurat. Vestit d'alpaca
que l'he estrenat aquest any.
Camisa planxada ab llustre,
ab els colls y punys ben blanchs
y un barret de *pipi japa*
que pel Juny el vaig comprar
y que ha sigut la delicia
dels meus companys d'*Albañal*.
Y aixís no puch presentarme?
Donchs com hi haurias anat?
Be; tu ja ho sé, ab *mantellina*,
el barret que més t'escan
y que tinch entés que'l portas
de la *Pila Baptismal*,
perque sé de bona tinta
que't van tenir de criar
ab ginebra "*La Campana*"
y ab alambich especial.

Per lo demés, *Chirigotas*,
no'm sento gens molestat,
y si, per lo que van dirte,
tens datos prou importants
per creurer que'n vaig fer massa
y vaig sortir mitg mocat,
t'agrairé que m'ho diguis,
que aixó sempre es d'estimar,
y jo, que encara soch jove,
sé compendre lo que val
un consell que pugui darme
un *práctich* de xexanta anys.
Ara prou Mana com vulguis
al teu amich,

K. O. K.

A LA PARADA

—Quant val aquet meló?
—Una pesseta.
—Una pesseta? Per aquet preu ja podria comprar
el cap den Collaso.

Lletra de convit

(Circular, carta o proclama que 'ls gegants de Barcelona adreassen als seus confreres amichs y companys defora)

Estimats companys: La nostra altesa gegantina se complau en convidar a vosstras gegantinas altesas a las grans festes que s'están preparant a Barcelona, y ab aquet motiu, ens dirigim a tota la gent de miras més enlairadas, a tots els que s'aixecan bon tros més amunt del nivell del vn'go, en fi, a tots els gegants de Catalunya.

Vosaltres, els gegants de ciutat, els que sabeu de lletra y llegiu diaris, ja us haureu enterat dels preparatius d'aquestas festes; però els demés, els que no

rantias. ¡Estém molt per sobre dels demés! ¡Qui s'atrevirá a n'aquestas alturas?

Per lo demés, Barcelona us agradará molt: aquí veuren el mar, las feras del *Parque*, en Collaso, els tramvías electricchs y altrás cosas per l'estil. Ademés veureu la plassa de Catalunya adornada ab unas palmeras que, si algú de vosaltres ve d'americana, en pot arrancar una pera posársela al trau de la solapa... També veureu aquí molts homes que's pensan qui sab lo que son, y al costat vostre se quedarán fets uns Torts y Martorell, es a dir, unas insignificancias que farán llástima de mirar. No us diré més: aquí hi ha home que's pensa ser un polítich de cap d'ala, y l'infelís apenas arriba a ser un Comas y Masferrer, que ja es tot lo que's pot dir pera rebaxarlo com a polítich.

EXPLOTACIONS MODERNISTAS

Apunte del natural
fet devant de *El Liberal*.

heu trepitjat més que terrossos, si no teniu costum d'anar els diumenges a la taberna o bé els dissabtes a la barberia, es fàcil que encara estiguen *in albis* respecte a aquest assumpte, y per aixó vos dirigim aquestes quatre ratllas, esperant que no'ns donareu un desaire que faria poch favor a la vostra altíssima reputació.

No us cregueu, amichs, que us fem venir a Barcelona no més que pera fer els gegants, no; be prou que n'hi han aquí que'ls fan tot l'any, y molt millor que no'ls fariau vosaltres. Tot lo més que farán aquí, es fervos ballar com y quan els dongui la gana, lo mateix que si fossiu contribuyents espanyols; però aquesta es una cosa que aquí ja no'n fem cas. ¡Fa tant temps que a Barcelona ens fan ballar ab la més lletja! Però no tinguen por; nosaltres, els gegants, podem anar ab el cap ben alt sense témer la suspensió de ga-

Ningú més indicat que vosaltres, estimats gegants pera venir a Barcelona, ja que aquí lo que més ens falta es gent noble... y enlairada. No temeu la competència den Berenguer; cregueu que, comparat ab vosaltres, y ab molts d'altres, es un home molt petit a pesar de la seva talla; encara no es tan llarch com en Fabra y Ledesma...

No temeu: aquí ahont encara hi han homes y Barberillos que doblegan rastrerament l'espatlla devant d'un Planas y Casals; aquí ahont hi há tanta gent que s'arrastra per terra com un cuch fastigós o com un *P. del O.* que ja ve a ser lo mateix; aquí ahont encara hi há qui's revolca en un jas d'immundícias com un *Doy* o un *Maleta Indecencias*; aquí, vosaltres, sense doblegarvos per ningú, sense ajupirvos a mirar els asquerosos cuchs que s'arrossegan y's revolcan pel fanch, donareu un alt exemple de civisme y enteresa.

LAS PAPALLONAS DE LA RAMBLA

Com que ja s'ha alsat la veda
y es permés anà a cassar
no podrian destinar-se
a n'aixó els municipals?

Recorden-vos sempre que vosaltres sou lo més alt, lo més granat de Catalunya; y que, ab tot y no haver estat a Barcelona, ja teniu aquí més fama que no adquiriran may ni en Marquina ab las sevas odas, ni en Puig y Valls ab la festa del arbre.

Una advertencia us havem de fer, caros colegas: heu de saber, per quan vinguen, que aquí a Barcelona no val a badar. Volém dir que, com que la vostra presencia aviat será notada y desseguit vos coneixerán que sou de fora, si no obriu l'ull us esposeu a que us ensarronin ab el timo del "enterro," el del "paquet" o qualsevol altre. A fe de Odón de Buen, que aquí hi há gent molt llesta ab aquestas cosas. Tant de pega podria estar, que be podria ser que no donessiu un pas sense trobarvos ab en Junoy, en Roca y Roca o altres ilustres *prochoms* per l'estil que's dedican al nou procediment de *redimir al pueblo*...

Ojo, donchs, y animarse; que, si veniu aquí a veure las festas y a n'en Sampere y Miquel, ja sabreu lo que es bó y barato. Veniuhi tots y porteu els *nanos* si'n teniu, que també disfruta la quitxalla; y a més, si crieu alguna *mulassa* o *cuca-fera*, porteula també, que d'aquesta mena de bestias aquí a Barcelona no ve may d'una. ¡Be venen prou empleats de Madrit y ningú en fa de més ni de menos! Aquí ray, tothom hi menja.

Esperant, denchs, que vindreu a ostentar la vostra alta representació, us saluda cordialment la nostra altesa, —Els gegants de Barcelona.

Per la copia,
MARIANO DE LA COLOMA.

PROGRAMA

III

Com hi há un refrá que diu que qui no trasca no arriba en lloch, vaig a seguir la tasca.

Dimecres, 24.—Canonadas a Montjuich, y a molts carrers tronadas. A la Mercé, a las deu, solemne Ofici y a tot arreu gatzaras y bullici...

A las onze un concert a *Novedades* com no se n'haurán vist gaires vegadas; y perque no us doneu pas cap desori allà vá sense embuts el *Repertori*:

Primera part: GRANDIOSA SINFONIA den *Pepe Canalejas*, qual mestria coneix el mon enter; ¡prou sab las reglas ab que's deuen tocar *totas las teclas*!

Será molt *descriptiva* la musica, puig que de mica en mica els violóns y trompas, primé ab nyonya, *descriuran* el palau dels de Santoña, y, animantse després, un cert viatge ab éxit comensat, que, ¡mal viatge!

arrastró al héroe invicto, desde el Cielo, den Rómulo Bosch y Alsina al entressuelo.

Las pantorrillas mágicas... den Comas, será un galop soberbi, no son bromas.

La pregaria de un moro... de l'Emili (alias Junoy) .. un delicat *idili*

que fa honor al qui abans de llibertari passava tots els dias el Rosari.

La bolsa de Leonor... den Corominas tot instruments de corda ab las sordinas, es una *melodia* may sentida

digne del director de *La Perdida*.

Segona part: EL CAPITÁN ARAÑA, un *dria* den Lerroux, aquell que ab manya sab embarcá als demés y's queda en terra.

La Virgen de la Sierra, un *recitat* de punta que trastoca,

que recorda aquells temps den Roca y Roca quan era un sant cristiá... y's confessava

perque allavoras diu que encara *badava*...

El llanto de un ex rey... den Manel Planas; un *putpurri* admirable de sardanas;

els gemechs serán fets per la viola

FESTEIG PREMATUR

Un que no espera'l día 24 pera fer festas a la Mercé.

ELS SET PECA

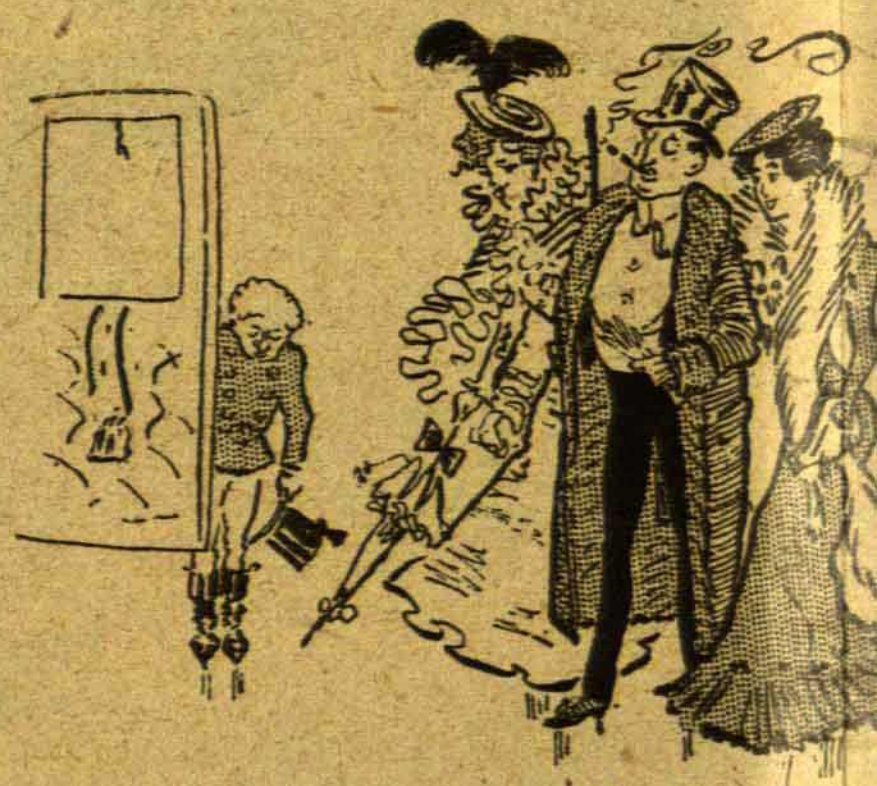
CONTRA SUPERBIA

HUMILITAT

CONTRA AVARICIA

LLIBERALITAT

CONTRA IRA

PACIENCIA

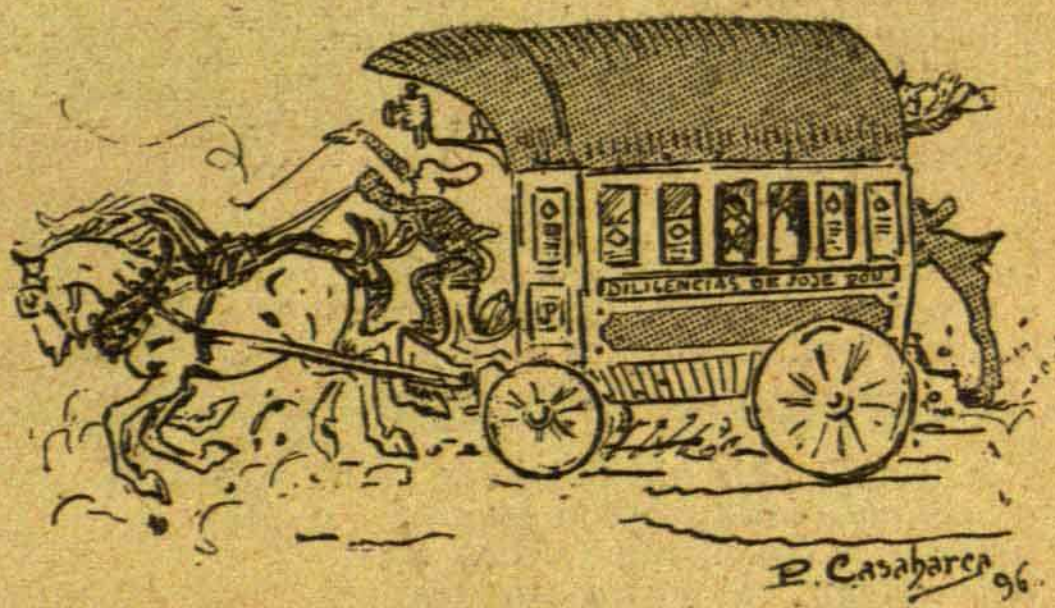
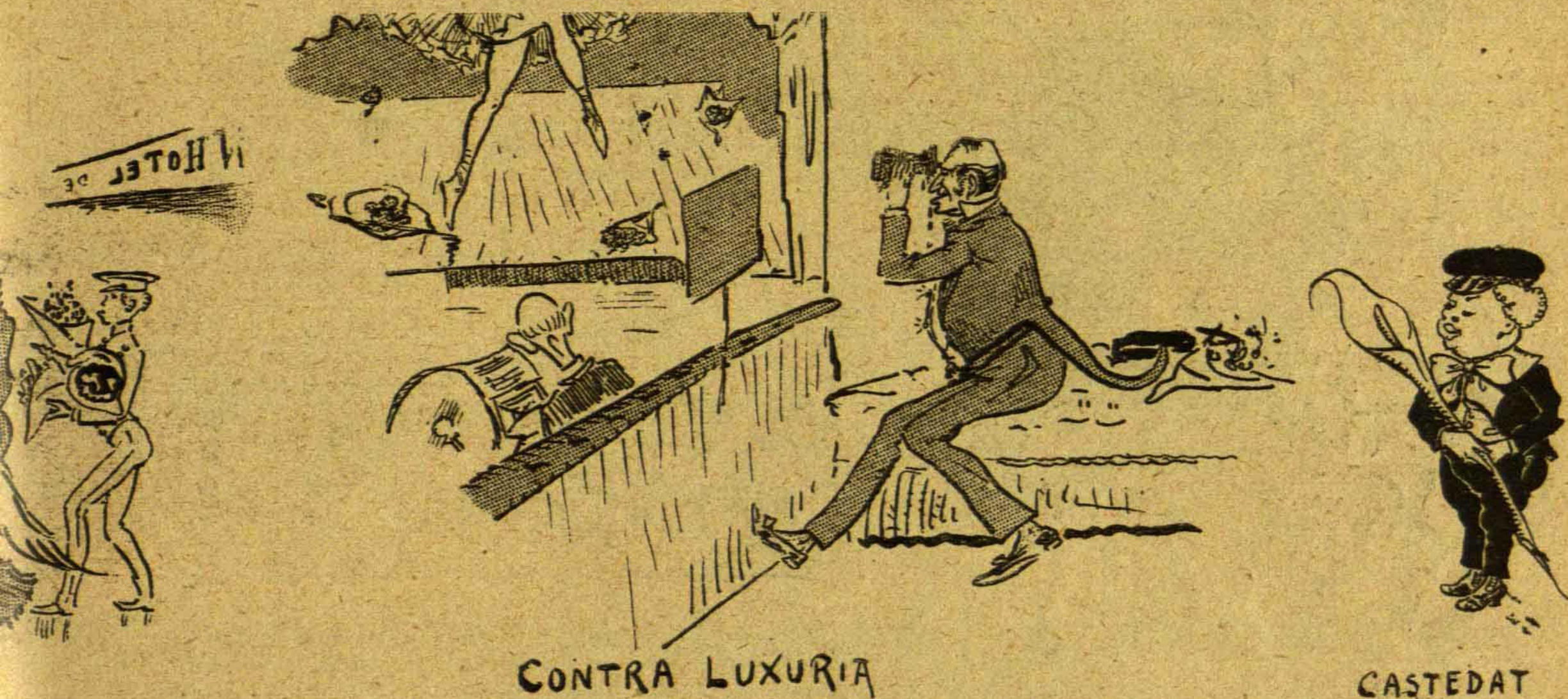

CONTRA ENVEJA

CARITAT

ATS CAPITALS

P. Casabarea 96

FORA VEDA

—Nosaltres som més afortunats que vostés. Ja'ns han aixecat la suspensió de *garantías*.

que tocará'l *Senyor de Sardanyola*.
La sombra del cacique... una sonata
 de don Joseph Collaso; es una *lata*,
 pro s'ha de dispensar, porque a vegades
 costa més fer quelcóm que... cent burradas.
 El número darrer serà: *A Socías*,
 le célebre *Sanchico de otros días...*
la chusma electorera agradecida...
 Jamay de vostra vida
 un *himne* sentireu tan admirable.
 No sé lo que resulta més notable,
 si las femellas veus dels *quinzenaris*
 y las veus d'aiguardent dels *perdularis*,
 o aquell soroll de *trampas...* de l'orquestra.
 Com se'n sortirà tart d'aquesta festa,
 ab més o menys pressas,
 tothom se'n anirà cap a las *bessas*.

A la tarde, a las tres: *Gran novillada*
 per la tan *renombrada*
quadrilla den Lerroux. Aquet torero
 maneja també el *sabre* ab molt salero.
 El *clou* de la funció serà'l quint toro.
 Serà'l toro del públich. Com l'as d'oro,
 tindrà grossos els ulls, que treuran flamas;
 els nassos aixafats, llargas las camas,
 las banyas com punyals, potas estranyas
 y un *boneto* clavat entre las banyas.
 Serà la *reacción*, aquella fiera
 que espanta las criaturas, y que esvera.
 Tot aquell públich foll, al veure el toro,
 ab la rabia d'un moro,
 saltará al *redondel*, y entre cridorias
 de *viscas* y de *abajos* y de *mórias*,
 a la pobra reacció la turba heretje
 li clavará mil dagas fins al fetje...

A las nou de la nit, funció de gala...
 a *La Publicidad*, sota la escala;
 com que la concurrencia serà atea,
 ensenyarán... al nú *La Galatea*.

Els quatre embotellats del Municipi
 llegirán poesias sense un *ripi...*
 en una gran vetllada a casa en Fabra.
 A la Plassa Real, *dansa macabra*
 dels morts que de sas tombas s'aixecavan
 quan hi havia eleccions y'l triomf donavan
 al *Hereu Pantorrillas*.
 Disparo de coets y carretillas
 al Círcol Lliberal; en *Chirigotas*
 hi darà una sessió de *jochs... de potas*
 saltant com una *mona*
 y divertint als socis una estona.
 A devant de la Casa de la Vila
 diu que hi ballará l'ós, ja que s'estila
 que dintre'l Consistori algunas voltas
 hi fassin l'ós ans quatre poca-soltas.
 Abans de dar la diada per ben llesta
 hi haurá com a final, o fi de festa,
 un centenar de robs y d'atracos
 pels bútxaras més llestos y més macos.

(Continuad)

SAID

Vetlladas *aventr* al teatre de las Arts... inaugura-
 ció de temporada al Nou Retiro... caballs y salts
 mortals y clowns y barras fixas al Tivoli... debut de la
 Vitaliani al Granvia... género *menut* á deu céntims l
 arte al Teatro Nou... Demanin!... Aquesta setmana hi
 ha hagut un sobreiximent d'espectacles, capás de mà-
 rejear a qualsevol fill de vehí. Y aixó que molts tea-

EL BATALLÓ INFANTIL

—¡Ah! busca el cuartel del batallón infantil! Pues
 mire V., Sr. *Cavalerín*, allí enfrente.

tres continúan tancats, be que anunciant algún d'ells, com Romea, el Principal, Novetats y Eldorado, el comensament de la temporada d'hivern.

Ab tanta cosa com hi ha hagut durant la setmana, els pobres crítics no sabíam com ferho pera complir el nostre deber... Es a dir, si que ho sabíam... no complirlo. Aquet era'l camí més cómodo. Per aixó, en lloch de fer cap a tots els teatres, comensavam per realisar un treball de selecció, assistint no més als de compromís o als que oferíen espectacles més apropiats als gustos personals de cada hù.

Y veusquí que, seguint aquet sistema, el dissapte vaig ficar la mà a la bay y, treyent la mitja andola y cinch céntims qué costava l'entrada, vaig anar-men al teatre Granvía, ahont debu'ava la Vitaliani—la gran artista admirada ja en altrás ocasions pel nostre públich intelectual. Representava "La Tosca" y va realisar veritables prodigis d'art, arribant a la mateixa altura que'ls altres cops que l'havia ioterpretada a Barcelona. Lo qual no va ser obstacle pera que al endemà la major part de la premsa passés en silenci'l debut de la gran artista... ¿A qué's devía aixó? Vagin a saberho! Per mí, a lo que ja vaig dir quinze dias en-era: a qué la Vitaliani te a Barcelona algú que li vol mal. D'altra manera no's comprén lo que va dir-me un periodista amich men.

—Veurás: com que alguns diaris decents se negavan a anunciar las *veladas verdes* y'ls *espectacles verts* que's donavan a n'aquell teatre, l'administració va retiralsi els *pases* y ara, ab motiu de la vinguda de la Vitaliani, s'ha absti gut d'enviarsen de nous.

—Peró ¿no hi ha ningú que la avisi a n'aquesta dona? Perqué ben segur que ella no'n sab res d'aquell in-ri-ngulis.

Y com que ho crech aixís, jo, que pera parlar de teatres desde ¡Cu-cut! no he usat may *pase* sino que he pagat religiosament els quartos de l'entrada o la localitat, dono la veu d'alerta a l'eminent Vitaliani, a fi de que procuri no pagar ella'ls plats trencats pels demés.

Complert aquet deber moral de conciencia, no més me cal fer constar que, respecte a las novetats dels demés teatres, ha sigut més el soroll que las nous. La segona y la tercera de las *Vetlladas avenir* celebradas a las Arts, son ja *passadas*, entre la indiferencia de la majoría dels barcelonins, ab tot y que la companyia Guitart-Llorente va fer els impossibles pera sortir en be de las obras d'Ibsen "Quan ens despertarem d'entre'ls morts" y "Els pilans de la societat" que varen ser las escullidas. Se veu que'l públich no está encare prou *modernisat* pera poguer pair els dramas del vell autor noruech.

¿Qué s'hi ha de fer? ¡Paciencia! ¡Ja vindrá un día o altre'l triomf del art modern! ¡No t'espantis, Gual!

VIROLET

Delicadesas

S'han rebut a las redaccions dels principals diaris unas tarjetas postals ab el retrato de Mossen Jascinto Verdaguer, en las que s'hi llegeix lo següent:

"Al Sr...

"Tengo el gusto de remiirle un ejemplar de la edición octava de la *Atlántida* de Mosen Jacinto Verdaguer, de mi propiedad.

De V. afmo. S. S.

AMADEO Guri."

Aquet don Amadeu, per si no s'en recordavan o no

UN QUID PRO QUO

El gomós a n'ella:—¡Monà!
En Doys:—¡Indecente!

ho sabian, es el qui, junt ab sa esposa donya Amparo y altres, constituían aquella célebre familia que cuidava a Mossen Cinto, mantenint sempre llurs mans amorosament posadas dessota la bon xich foradada del insigne, infantívol y descuidat poeta.

Aqueix *de mi propiedad* demostra una vegada més que de fer el be no ha de penedirsen may ningú, perque tart o aviat s'en recullen els fruits, siga qui siga el qui'l fassi.

Y tant es aixís, que tots estém tips de veure, per exemple, com una vulgar colla de dropos, reunint sas energías ab voluntat ben decidida, te la sort de cullirlos, de vegadas primerenchs y tardans tot d'una pessa, poguentse fins permetre el luxe de renunciar generosament l'herencia dels deutes que hi hagin a favor dels acreedors, lo que no deixa de ser molt descansat.

Y si la Providencia, doblegant la vara de la justicia vers la banda de la clemencia, obra en tals casos semblant miracle ¿qué no farà tractantse de gent tant super-altruista que ho deixa tot, inclosas las ganas de treballar, pera socorre al desvalgut y que al propi temps sab enviar postals tan correctament escrites en l'armoniosa llengua en que l'inmortal Cervantes va escriure son Rinconete y Cortadillo?

Vaja, don Amadeo, que sigui la enhorabona y que per molts anys pugui pregar per l'ànima del per vosté prou plorat autor del llibre *de su propiedad*.

Aquet darrer extrém el fem també extensiu al edi-

tor de la vuitava edició del esmentat llibre, felicitantlo además coralmment per haverse sabut inspirar en un superior esperit de tolerancia mercantil, agermanant estoicament la fator d'alioli del legendari peu d'impremta: *Imp. La Campana y La Esquilla, Olmo, 8*, ab el flaire d'encens que's desprén del *Imprimatur. Joannes a Palau et Soler, Vic. Cap.*, estampat en la mateixa plana.

Mostra de valor cívich que nosaltres ens guardàram molt de donar; en primer lloch perque, degut a nostra trista condició de clericals, els de Roma li retirarian a ¡Cu-Cut! la subvenció ab la quina manté ab prous penas y treballs sa, escassíssima tirada; y en se-

gidas, aumentadas y parodiadas dels cartells més notables que han produït els artistes nacionals y extrangers.

Ab el d'avuy tanquem la primera série de 12 cartells, sense perjudici d'obrirne més endavant un altra d'igual número si d'aquí a llavors els cartellistas s'han tret la son de las orellas.

Cap periódich d'Europa y potser del mon y fins ens arriscaríam a dir d'Andorra, dintre de las inmodestas condicions en que nosaltres ens movém, ha lograt publicar fins ara una série de cartells parodiats tan ben ensopegada com la que'ls nostres lectors haurán tingut ocasió

TORNANT DE CASSERA

—Donchs, cóm'ha anat la cassera? he caminat tot el día...
—No y a he estat de mala sort; y aquí tens tot lo qu'he mort.

gón lloch pel xibarrí que'ns armarían, tan els perdidos com els toca *Esquellas y Campanas*, no deixantnos de golafres y de gent que menja a *dos carrillos*.

De tot lo qual s'en desprén la necessitat imperiosa, per part nostra, de canviar de partit lo més prompte possible, perque aixó de no figurar entre'ls llibertaris, ni entre'ls *amigos del pueblo*, ni tan sísquera entre'ls avensats, francament, priva de moltes cosas...

Com haurán vist nostres lectors, durant un reguitzell de setmanas hem vingut publicant a la página del darrera las reproduccions corret-

d'admirar. Sense parlar del gasto enorme que aixó representa, donchs a nosaltres no'ns ve d'un duro, y, qui més qui menos, a casa tots tirém pilota a l'olla, hi ha que tenir en compte las grans dificultats que la impressió dels esmentats cartells ofereix. Las *tricosuyas*—procediment d'estampació dels esmentats cartells—solen tirarse sempre ab grans planxas especials y en papers ridícols y de senyor Mariano. Nosaltres els hem tirat ab el paper de tant-se-m'en-dona de costúm, y no obstant y aixó, vegin els nostres lectors; cada cartell está que parla; vegin si pot trobarse una feina més polida, *arreparin* que no súan, y aixó que'ls hem anat publicant durant l'istiu.

Además, els que tinguin dos dits de front sabrán apreciar el valor ténich d'aquesta impressió violenta al considerar que ha sigut feta

ab las nostras màquines rotatives de volant mogudas a mà, quina velocitat normal, com ells saben, representa una fulla per hora y si las forsem un xich ens en fan mitja més.

Inmodestia apart, suposém que'ls amables lectors de ¡Cu-Cut! s'haurán enterat ab gust de las nostras espícaaderas en las quals no hi han de veure altra cosa que'l nostre desitj de donarnos bombo, llustro, pisto, sabó, incens, y demés ingredients de la fatxenderia. La franquessa abans que tot.

La Junta permanent de la "Unió Catalanista"—entenguis be, la Junta permanent—ha dirigit al al·calde la següent comunicació:

"Unió Catalanista.—Junta Permanent.—Los pobles que a més de suportar ab indiferencia estulta lo jou d'un règimen excepcional encara s'ubriagan ab festas, demostran palesament que no tenen conciencia de la propia dignitat.

"Per aixó l'"Unió Catalanista", quina única finalitat es la dignificació complerta de la nostra Catalunya, no pot correspondre al atent convit de V. E. contribuint a las festas ditas de *la Mercé*, que, iniciadas y protegidas per l'Ajuntament que presidiu, arrebasan als barcelonins los honrosos atributs del ciutadà, convertint a Barcelona en immensa Llatzeria de masells d'ànima.

"Lo que ab llealtat tenim lo sentiment de comunicaros.

"Deu guardi a V. E. molts anys.—Barcelona, primer de Setembre 1902.—Lo President, Joseph M.ª Roca.—Lo Secretari, Manel Rocamora.—Al Sr. Alcalde Constitucional President del Ajuntament de Barcelona."

Després d'aquestes manifestacions, y contestant a una embestida de *La Veu de Catalunya*, un diari adherit a la "Unió", tot sostenint el criteri de la Junta Permanent d'aquella entitat, defensa a la vegada lo contrari, en termes de qu'es impossible treuren l'aigua clara.

Véigs la mostra:

"Moltíssimes personas que coincideixen ab nosaltres en son judici sobre la inoportunitat de mostrar al exterior una joia que en son interior no sent lo nostre poble, tenint en compte, no obstant, los acorts presos per l'Ajuntament, prescindeixen de son especial punt de vista, y, posposant sas opinions particulars, contribueixen a la preparació dels festeigs projectats tantols pera salvar lo bon nom d'aquesta capital."

Y tot, perque, segons diu més avall, el fer festas "es ja compromís moral de Barcelona".

Y afegeix:

"Tot aixó ja ho sab be *La Veu de Catalunya*, que ha pogut veure en varias Comissions parcials de festeigs lo nom d'apreciables companys nostres, de quals sentiments no'n pot daptar, pero que volen evitarli un fracàs a la ciutat en que viuen y de la que molts d'ells son fills."

De manera que de tot plegat se'n desprén que la Junta Permanent de la "Unió" es l'única que no vol evitar un fracàs a la ciutat y que no vol salvar el bon nom d'aquesta capital y que'ls apreciables companys seus que figuran en las comissions parcials de festeigs no tenen conciencia de la propia dignitat y son masells d'ànima.

O no sabem llegir, o son aquestas las conclusions que's treuen comparant lo manifestat en la comunicació de la Junta Permanent de la "Unió Catalanista" y

LA BARRA DEL DILUVIO

El net de "La Salvadora" que de panxas agraiadas solia mo'jar sempre als que als banquets assistían,

no va tenir cap escrúpul en inaugurar l tramvia de Sant Andreu, a un ápat pagat per la companyia.

lo exposat posteriorment pel seu portaveu en la premsa.

Y consti que si'ls en fem retret no es més que pel bon desitj de que desapareguin certs personalismes que no fan més qu'entondir barranchs, establint la censura en tot alló que no es d'inspiració propia.

En Marsillach, *fondista o infundista* de *El Eco de las Cloacas* publicava l'altre d'a un article en extrem subestanciós abogant ¡may dirian a favor de qué? Donchs a favor de la decencia y de la correcció periodísticas.

¡Ens hem quedat momificats!

En Marsillach pren peu pera las consideracions d'alta moral que figuran en el seu article; d'un que en Richard va insertar en *La Petite Republique* insultant a n'en Rochefort.

Per respte als nostres lectors no especificarém quins son aqueixos insults, pro no'ns podem abstenir, fent las degudas omisions, de copiar un dels párrafos en que en Marsillach fa més gala de la seva santa indignació:

"Aun aceptando como lícito el insulto en las polémicas periodísticas, el sacar a plaza miserias del hogar doméstico y el honor de la mujer, inmaculado ó en lenguas, el que Rochefort menospreciaba el talento de Gerault-Richard, que lo tiene, sin ninguna clase de dudas, no justificaria el calificativo de... que el redactor de *La Petite Republique* ha aplicado al propietario de *L'Intransigeant*. Nos parece un poco fuerte l'amar... al hombre que hace una frase mortificante á nuestra vanidad de periodistas. ¡Dónde iríamos á parar si los hombres de letras dieran en la flor de llamarse... unos á otros en sus polémicas políticas ó literarias! Lenguaje tal, más propio de rabaneras que de personas instruidas, alejaria del periodismo á los hombres que estiman en algo su nombre y su honor, y los periódicos tendrianlos que redactar el hampa de las ciudades, barateros y coimes, rufianes y *souteneurs*."

Si aixó no es comprometre al mateix *Diluvio* en quinas planas s'han fet aquestas manifestacions, que ho digui en Laribal. Perque'l *Diluvio* ha dit cosas pitjors que las que's substituim pels punts suspensius.

Peró no s'atura aquí l'articulista de *El Diluvio*, sino que més avall s'escriu: i x i s'horripila de que en Rochefort apliqués a n'en Cánovas el mateix calificatiu que *El Eco de las cloacas* ha estampat mil vegadas en las sevas columnas, darrerament, ab motiu de la qüestió del P. Román.

Y després d'un altre reguitzell de consideracions que podrian ser objecte d'un fondo del *Brusi*, acaba dient el gran Marsillach:

"Es imposible seguir á Rochefort en su costumbre de insultar, injuriar y calumniar. Por esto, y á pesar de lo grosero y horrible del insulto de Gerault Richard, decimos que Rochefort no tiene derecho á la queja. A él le cabe la triste gloria de haber educado una legión de periodistas barateros que tienen á honra manchar la ajena."

Ja sabem, donchs, quin es el mestre que ha educat als autors dels solts y articles que a diari's publican en *El Diluvio*.

Vels-hi-aquí que fins ara hi havien hagut al Ajuntament dos regidors inspectors de consums: el senyor Pons y'l senyor Mir y Miró, el primer catalanista y'l segon republicà.

Naturalment que per disparitat de criteri polítich a n'el segon li havia de fer nosa el primer, pro com no era cosa fácil treuressel del devant, en la darrera sessió va proposar y defensar la conveniencia de que l'inspector fos un sol, perque hi hagués la deguda unitat de criteri, procediment d'indiscutible virtualitat pera conseguir aquest fi, a no ser que l'inspector únic fos d'aquells *maslega* dubtes que fins ab ells mateixos estan en contradicció.

¡Naturalment que'l senyor Mir y Miró no abogava per la unitat d'inspector pera quedar-se ell ab la exclusiva! ¡Res d'aixó! Y la prova está en que va dimitir tot seguit posant al senyor Pons en situació tan delicada, que va veure obligat també a renunciar el càrrec.

Ab tot, al fer-se la votació pera'l momenament d'inspector nou y únic, ab una mica més que'ls correccionaris del senyor Mir no fan d'uptar del desinterés d'ell, perque l'esmentat regidor va obtenir 11 vots contra 15 corresponents al senyor Carné.

¡Ara no'ls dich res, si'l senyor Mir y Miró arriba a sortir elegit, del compromís en que'l posaven!

¡Qué hauria pogut dimitir? Preguntan. ¡Y cal! No veuen que hauria sigut una gran desatenció a n'aquella eloquent prova de confiança y de companyerisme!

Ara com ara, en P. del O. es a la Vall d'Arán.

Y com es natural, quan arriba a Barcelona es que'n boixará.

Y per aquet motiu fins s'admirará de que la publicació de la *tricamama* del número de la setmana passada hagi proporcionat a *La Esquella* dos compradors... menos.

Els únics, si fa o no fa, que tenint un xiquet de gust artístich encara la compravan.

Dimars passat hi havien al Teatro del Tivoli reunits en un mateix palco y en *amigable consorcio*, l'alcalde accidental senyor Fabra y Ledesma, els regidors Grané, Moles y Buixó y'l diputat Lerroux.

La barreja, aparentment, no podia ser més estranya y incomprensible: republicans y monárquichs, ateus y *creyents*, demócratas y aristócratas (o ab ganas de serho) gubernamentals y revolucionaris...

Jo crech que fins els pòssos que forman part d'aquella companyia acrobática debian quedar-se escruixits, y aixó que'n son mestres en l'art d'aparentar que's claven revessos devant del públich pera ser els més amichs del mon quan se troban fora de la pista.

A la fatxada de Cala Ciutat s'hi ha exposat un cartell anunciant unas festas que's celebrarán a Valladolid entre las que hi figura la indispensable *corrida* de toros ab *caballeros en plaza*.

Segons el cartell de referencia, els tres *caballeros* serán els famosos *rejoneadores* Ledesma y Grané.

Els municipals que hi han a la porta de la Casa Gran encara no han tornat del seu apoteosis, ab tot y tenir tot el sant dia aquell cartell devant dels bigotis. A nosaltres no'ns ha vingut menos de nou el descobriment de las aptituds taurinas del alcalde y del Barberillo, pero creyém que pitjor del que emplean la *vara* pera administrar els interessos comunals, no la manejarán pera *rejonear* toros.

Per lo tant si la vocació els tira cap aquet cantó no serém nosaltres els qui s'oposin a que vagin a Valladolid; ni a que s'hi quedin per sempre més, si'ls ve de gust.

El governador civil de la provincia de Girona va

suspender el *meeting* catalanista que debía celebrarse a Borrassá el dia 7 del actual.

¡Meno!... Per aixó'l varen convocar els nostres companys de Girona, dochs tenim observat que cada vegada que's priva un acte de catalanisme s'aumentan més las nostras filas que si s'hagués realisat.

¡Posta que a horas d'ara tot Borrassá es catalanista!

Divendres de la setmana passada va arribar a Barcelona el Patró Aranya.

Se'ns diu que una comissió d'obers va anarlo a visitar tot seguit pera explicarli que ab motiu de la darrera vaga general produida per las sevas prédicas, varen haverhi a Barce'ona una vintena de morts y un incalculable número de ferits.

El *Amigo del pueblo* va manifestarse tot sorprès perque no se'n havia enterat, donchs per perfeccionats que siguin els mausers, encara no s'ha conseguit que allarguin desde Barcelona a Madrid.

Y d'aixó en Lerroux n'es testimoni de major excepció.

De *La Vanguardia* del dia 6:

"Mañana llegará á esta ciudad en el expreso de Madrid el director general de Sanidad, doctor Rubio. (1)

Por la noche saldrá para Girona con objeto de presidir el Congreso regional de Farmacéuticos."

Ara, a continuació, en el mateix solt:

"Los de esta capital se reunieron ayer para acordar los obsequios que han de hacer al doctor Pulido."

¡En que quedem? ¡Qui es el director general de Sanidad? ¡El doctor Rubio que es mort, o'l doctor Pulido que si no ha tingut novetat encara belluga?

Ens decantem a creure que'l segon.

Senyors de *La Vanguardia* ¿No podrian fer els solts ab més solta?

Contan malas veus que un regidor republicà defensiva ab móvils interessats a favor d'un dels seus clients, la concessió per tres anys d'una barraca que s'hauria emplantat a la Porta de la Pau pera donarhi sessions cinematográficas a partir de las festas de la Mercé.

Naturalment que la instal·lació de semblant edifici en aquell lloch l'hauria enlletgit extraordinariament, però aixó es poca cosa devant de la perspectiva d'un bon negoci, sobretot quan s'ha d'anar a partir.

Per mala sort del aprofitat edil, l'Ajuntament va donar *carpetazo* at dictamen en que's concedia la sollicitud de referencia, per lo que no seria estrany que ara, detrás de perdre la ganga, perdés el client y tot.

Ja ho diu un adagi castellà: "*La codicia rompe el saco*."

Serra-clara, ara com ara, vull dir en aquets moments, ¿com pots esser *serra-clara* tenint *espesas las dents*?

L'Esquella de la gana al fer ressenya de *Els mals pastors* de Mirbeau, després de tractar als nostres obrers de *piutrescos*, cosa que no sabem si es una ensabonada o una rifada, y de dir burros als vehins y socis del casino ahont va representarse el drama, fa una consideració deliciosa.

Végintho:

"No sabem si la caldejada admósfera que's formá durant la representació tindria algo de mal sa, però hi hagué molt d'encoratjador y reconfortant com per exemple aquell aplauso unánim y espontani a la Pietat, en la hermosa escena del tercer acte; no anirém a averiguar si la tendencia de l'obra resulta perillosa per nostra gent encare ignorant, com també es perillosa la *traqueotomia* y ab ella se salvan els ofegats."

Aixó de que ab la *traqueotomia* es salva als ofegats es una cosa nova d'are, perque fins avuy els *ofegats* no es *salvavan* més que morint en gracia de Deu.

Peró per sortir de duptes ho preguntarém al primer *negal* que'ns ve a la memoria.

¿Es cert aixó senyor Corominas?

(1) R. I. P. (N. de la R.)

IMPRESA DE MARIÁN GALVE, AVIÑÓ, 18

Concessionaris exclusius
ROLDÓS Y C.^a
 37, Rambla del Centre, 37

SECCIÓ DE ANUNCIS

Administració especial
 dels anuncis
 37, Rambla del Centre, 37

“OMEGA”

Aquet rellotge de precisió

Sobrepuja a tot lo que s'ha fabricat fins avuy

Son èxit va creixent en quin's països s'ha donat a conèixer

Si's desitja posseir un rellotge de duració, de forma elegant y saber la hora fixa, compreu el «OMEGA».

De venda en totes las bonas relo'gerías

DIPOSIT GENERAL FOTOGRAFICH

de Ramón Olaguer Feliu

PLASSA REAL, 4.—PASSATGE MADOZ, 6

Aparatos fotogràfichs y accessoris de totes classes. Productes químichs pera la fotografia. Placas y papiers de las marcas més acreditadas.

Laboratori y galeria a disposició dels aficionats

FABRICA DE PIANOS

PRIU, MALLARD Y C.^a

Carrer de la Riereta, 13.—BARCELONA

Els pianos *oblicuos*, creuats y de *colà*, venuts durants els 23 anys de la fundació d'aquesta, son *suficient garantia* pera que'ls senyors Mestres els recomanin als seus deixebles y'ls adquireixin pera'l seu us particular.

A plassos desde 4 duros.—Al comptat a preus de fàbrica

El piano especial pera estudi es casi regalat

OLD ST. JAMES RUM

Demanis a tot arreu

Dipòsit: J. MONFORT, Cristina, 8.—BARCELONA

Fábrica de teulas onduladas de Vidal y C.^a

Ab patent d'invençió

Impermeables y incorruptibles, no s'inflaman y donan millors resultats y duració que cap altre sistema. Lo millor y més econòmic pera qualsevol classe de cobertes de edificis, tinglados, coberts, etc.

Despatx: Lladó, 1, Barcelona.—Se facilitan catàlegs a qui'ls demani

Brisas del NILO

Polvos refrescants y adherents a 1'50 pessetas la capsa

DROGUERIA DE JOAN FERRER Y TORELLÓ, PORTAL DEL ANGEL, 2

Senyoras: ¿Voleu ser sempre joves?

Useu el TÓNICH HABANERO del Dr. J. GARDANO

Sens rival pera hermostrar y retornar al CABELL BLANCH el color primitiu natural, deixantlo lluent y suau. No conté nitrat de plata. No destrueix el cabell, ni l'altera may. No taca la pell ni embruta la roba. No exigeix preparació al rentarse abans ni després pera el seu us.

Cada ampolla porta prospecte molt explicatiu y manera d'usarlo.

De venda: Drogueria de VICENS FERRER, carrer de la Princesa, 1.

L'ESTRENYEMENT

Se cura ab els CONFITS COTIDIANS SUN, que sense irritar produeixen un assien-to natural diari. Una pesse-ta pom Farmacias y Droguerías y Rambla de las Flors, numero 4, Barcelona.

Nou Estómac Colbart

Antiséptich gastro-intestinal

Alivia y cura a las primeras dosis totes las malalties del estómac y budells.

Demanis en farmacias y en la del autor

Passeig Sant Joan, 235

(devant las Salesas) BARCELONA

A casarse tocan

Pera regalos de boda compreu a gust a la fàbrica, Jaume I, número 17. Unica premiada

RESTAURANT

EL NUEVO LICEO

Rambla

Plá de la Esqueria, 4

Obert tota la nit

N.º 12

GALERIA DE

¡EL ALBAÑAL!

SEMANARIO

1 Perla

CLERICAL CARLISTA

GORDA

SUBVENCIONADO POR LOS JESUITAS

CARTELLS NOTABLES